

Міжнародний гуманітарний університет
Факультет дизайну архітектури та мистецтв
Кафедра мистецтвознавства та загальногуманітарних дисциплін

СИЛАБУС НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ
ІСТОРІЯ УКРАЇНИ ТА УКРАЇНСЬКОЇ КУЛЬТУРИ

Галузь знань	<u>А Освіта</u>
Спеціальність	<u>А4.09 Середня освіта (Інформатика)</u>
Назва освітньої програми	<u>Інформатика та програмування</u>
Рівень вищої освіти	<u>перший (бакалаврський) рівень</u>

Розробники і викладачі	Контактний телефон	Електронна адреса
доцент кафедри мистецтвознавства та загальногуманітарних дисциплін к.іст.н., доцент Семко Яна Сергіївна	0662913519	Odessa307@ukr.net

1. АНОТАЦІЯ ДО КУРСУ

На сучасному етапі розвитку суспільства зростає роль історичного знання у формуванні громадянської позиції, соціальної відповідальності та професійної етики майбутніх фахівців. Навчальна дисципліна «Історія України та української культури» спрямована на формування у здобувачів вищої освіти системного розуміння історичних процесів, що визначили розвиток української державності, суспільства, науки і культури.

Для підготовки фахівців з середньої освіти курс має значення як складова формування загальних компетентностей: здатності діяти соціально відповідально, дотримуватися етичних норм, усвідомлювати роль права, прав і свобод людини, а також розуміти соціальні, економічні та культурні чинники, що впливають на сферу професійної діяльності. Вивчення історичного досвіду модернізаційних процесів, науково-технічного розвитку, індустріалізації та цифрової трансформації сприяє формуванню здатності аналізувати вплив технологій на суспільство та приймати відповідальні професійні рішення.

Дисципліна забезпечує розвиток історичного та критичного мислення, уміння працювати з інформаційними джерелами, аргументовано формулювати позицію та презентувати результати аналітичної роботи, що є важливим для командної взаємодії та професійної комунікації в педагогічній сфері.

МЕТА ДИСЦИПЛІНИ. Метою вивчення дисципліни є формування у здобувачів цілісного уявлення про історичний розвиток України від найдавніших часів до сучасності, усвідомлення ролі української матеріальної та духовної культури у світовому культурному просторі, а також розвиток здатності аналізувати суспільні процеси в контексті їх соціально-економічних, політичних та технологічних трансформацій. Дисципліна спрямована на формування мотивації до застосування історичного досвіду при розв'язанні професійних завдань, дотримання етичних принципів та усвідомлення соціальної значущості діяльності фахівця в галузях освіти та педагогіки.

ПРЕРЕКВІЗИТИ. Курс ґрунтується на базових знаннях із історії України та української культури, отриманих у закладах загальної середньої освіти. Вивчається на початку навчання паралельно з дисциплінами гуманітарного циклу, що сприяє формуванню цілісного світогляду майбутнього фахівця.

ПОСТРЕКВІЗИТИ. Дисципліна формує підґрунтя для подальшого вивчення дисциплін гуманітарної та професійної підготовки, сприяє розвитку здатності аналізувати соціальні та етичні аспекти впровадження інформаційних технологій, приймати відповідальні рішення у сфері освіти та педагогіки та здійснювати професійну діяльність з урахуванням принципів сталого розвитку.

2. ОЧІКУВАНІ КОМПЕТЕНТНОСТІ, ЯКІ ПЛАНУЄТЬСЯ СФОРМУВАТИ, ТА ДОСЯГНЕННЯ РЕЗУЛЬТАТІВ НАВЧАННЯ

У процесі реалізації програми дисципліни «Історія України та української культури» формуються наступні компетентності із передбачених освітньою програмою:

Інтегральна компетентність (ІК)

Здатність розв'язувати складні спеціалізовані задачі у галузі освіти, інформатики та інформаційних технологій, що передбачає застосування певних теорій і методів педагогічних та комп'ютерних наук і характеризується комплексністю та невизначеністю умов.

Загальні компетентності (ЗК)

ЗК1. Здатність реалізовувати свої права і обов'язки як члена суспільства, усвідомлювати цінності громадянського (вільного демократичного) суспільства та необхідність його сталого розвитку, верховенства права, прав і свобод людини і громадянина в Україні, діяти соціально відповідально та свідомо.

ЗК2. Здатність спілкуватися державною мовою як усно, так і письмово.

ЗК5. Здатність до міжособистісної взаємодії, працювати в команді.

ЗК6. Здатність спілкуватися з представниками інших професійних груп різного рівня (з експертами з інших галузей знань/видів економічної діяльності), здатність мотивувати людей та рухатися до спільної мети.

ЗК7. Здатність зберігати та примножувати моральні, культурні, наукові цінності і досягнення суспільства на основі розуміння історії та закономірностей розвитку предметної області, її місця в загальній системі знань про природу і суспільство та в розвитку суспільства, техніки і технологій; використовувати різні види та форми рухової активності для активного відпочинку й ведення здорового способу життя; цінувати та поважати різноманітність і мультикультурність.

ЗК9. Здатність виявляти ініціативу та підприємливість; здатність ухвалювати рішення та діяти, дотримуючись принципу неприпустимості корупції та будь-яких інших проявів недоброчесності.

Фахові компетентності (ФК)

ФК2. Здатність формувати та розвивати мовно-комунікативні вміння та навички учнів, формувати й розвивати в учнів ключові компетентності та вміння, спільні для всіх компетентностей.

ФК6. Здатність формувати ціннісні ставлення в учнів.

ФК13. Здатність формувати спільноту учнів, у якій кожен відчуває себе її частиною; конструктивно та безпечно взаємодіяти з учасниками освітнього процесу, усвідомлюючи власні почуття, емоції та потреби, керувати власними емоційними станами; здатність до суб'єкт-суб'єктної (рівноправної та особистісно зорієнтованої) взаємодії з учнями в освітньому процесі, залучати батьків до освітнього процесу на засадах партнерства.

ФК17. Здатність здійснювати моніторинг власної педагогічної діяльності, навчатися впродовж життя.

Навчальна дисципліна «Історія України та української культури» забезпечує досягнення Фахові програмні результати навчання (РН), передбачених освітньою програмою:

РН2. Вільно спілкуватися державною мовою на професійну тематику, використовуючи сучасну термінологію та систему понять за спеціальністю; аргументовано висловлювати власні думки державною мовою; використовувати мовні засоби для пояснення учням навчального матеріалу, постановки проблемних питань, відповідати на запитання, застосовувати мову та мовні засоби як інструмент мотивації учнів до пізнання навколишнього світу.

РН4. Реалізовувати свої громадянські права і обов'язки, усвідомлювати та утверджувати цінності демократичного суспільства у професійній діяльності, володіти методиками формування та розвитку ціннісних ставлень учнів.

РН14. Підтримувати взаємодію між учнями для сприяння їхньому соціальному розвитку, формувати навички взаємодопомоги та співпраці, взаємодіяти з учасниками освітнього процесу конструктивно та безпечно, поважаючи розмаїття думок і поглядів, приймаючи та поцінуючи інакшість, взаємодіяти з учасниками освітнього процесу на засадах партнерства.

РН15. Усвідомлювати власні почуття, емоції та потреби, керувати власними емоційними станами, володіти способами запобігання професійному вигоранню.

РН19. Добирати та застосовувати інноваційні форми, методи, прийоми, засоби навчання у педагогічній діяльності, визначати власні освітні потреби та обирати відповідні види, форми, програми професійного розвитку.

Заплановані результати навчання за навчальною дисципліною

Знання:

- основні факти, події, хронологію та понятійний апарат історії України;
- закономірності історичного розвитку українських земель у різні історичні періоди;
- державотворчі процеси, політичні напрями розвитку українського суспільства, соціально-економічні тенденції його еволюції;
- місце і роль України в контексті європейської та світової історії;
- основні поняття світової та вітчизняної культури, здобутки матеріальної і духовної культури українського народу, творчість видатних діячів науки та культури.

Уміння:

- критично аналізувати історичні джерела та історіографічні підходи;
- формулювати обґрунтовані судження щодо історичних подій і процесів;
- виявляти історичне підґрунтя сучасних соціально-економічних, політичних і культурних явищ;
- пояснювати та оцінювати політичні процеси у різних історичних і соціокультурних контекстах.

Навички:

- аналізувати явища української культури у зв'язку з історичними умовами їх формування та в контексті європейської і світової культурної спадщини;
- здійснювати самостійний пошук, відбір та систематизацію історичної інформації;
- аргументовано презентувати результати аналітичної роботи в усній та письмовій формах;
- проявляти громадянську свідомість, соціальну відповідальність і дотримуватися етичних принципів у професійній діяльності.

3. ОБСЯГ ТА ОЗНАКИ КУРСУ

Загалом		Вид заняття (денна форма/заочна форма)				Ознаки курсу		
Кредитів ЄКТС	Годин	Лекційні заняття	Практичні заняття	Лабораторні роботи	Самостійна робота	Курс, (рік навчання)	Семестр	Обов'язкова / вибіркова
3	90	26/8	14/4	0/0	50/78	1	1	Обов'язкова

4. СТРУКТУРА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Назви змістових модулів і тем	Кількість годин									
	Денна форма					Заочна форма				
	у тому числі					у тому числі				
	Заг.	Лекц.	Практ.	Лаб.	Сам. роб.	Заг.	Лекц.	Практ.	Лаб.	Сам. роб.
Тема 1. Українські землі від первісності до кінця середньовіччя	12	2	2		8	12	0	2		10
Тема 2. Українські землі у ранньомодерний період (XVI–XVIII ст.)	12	4	2		6	12	0	0		12
Тема 3. Модернізація та національне відродження України (XIX – поч. XX ст.)	13	4	2		7	13	2	0		11
Тема 4. Українська революція та міжвоєнний період (1914–1939 рр.)	13	4	2		7	13	0	0		13
Тема 5. Україна в роки Другої світової війни	13	4	2		7	13	2	0		11
Тема 6. Українська РСР (1950–1991 рр.)	13	4	2		7	13	2	0		11
Тема 7. Незалежна Україна: державотворення та суспільний розвиток	14	4	2		8	14	2	2		10
Загалом	90	26	14		50	90	8	4		78
Підсумковий контроль – ЕКЗАМЕН										

5. ТЕХНІЧНЕ Й ПРОГРАМНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ / ОБЛАДНАННЯ

Здобувачі отримують теми та питання курсу, основну і додаткову літературу, рекомендації, завдання та оцінки за їх виконання як традиційним шляхом, так і з використанням платформ онлайн навчання на основі інформаційних систем Moodle або Google Classroom. Практичні навички пошуку та аналізу інформації за курсом, з оформлення індивідуальних завдань, тощо, здобувачі можуть отримувати як за допомогою власного обладнання, так і користуючись університетськими комп'ютерними класами та бібліотекою.

6. САМОСТІЙНА РОБОТА

До самостійної роботи здобувачів відносяться наступні види діяльності:

1. Опрацювання лекційного матеріалу.
2. Підготовка до практичних занять.
3. Консультації з викладачем впродовж семестру.
4. Ознайомлення з додатковою літературою відповідно до зазначених у програмі тем.
5. Самостійне опрацювання окремих питань навчальної дисципліни.
6. Підготовка індивідуальних завдань у вигляді презентацій або рефератів.
7. Підготовка до підсумкового контролю.

Тематика та питання до самостійної підготовки та індивідуальних завдань

Назва теми	Кількість годин	
	Денна форма	Заочна форма
Тема 1. Українські землі від первісності до кінця середньовіччя Первісне заселення території України. Археологічні культури кам'яної та бронзової доби. Трипільська культура. Кімерійці, скіфи, сармати. Розселення та господарство східних слов'ян. Формування Київської Русі. Політична роздробленість. Монгольська навала. Українські землі під владою Золотої Орди та у складі Великого князівства Литовського. Реферат (на вибір): Історичні портрети діячів українського державотворення: Володимир Великий, Ярослав Мудрий, Данило Галицький.	8	10
Тема 2. Українські землі у ранньомодерний період (XVI–XVIII ст.) Виникнення українського козацтва. Запорозька Січ. Козацько-селянські повстання кінця XVI – початку XVII ст. Національно-визвольна війна середини XVII ст. Формування Гетьманщини. Політичний та соціально-економічний розвиток України у XVIII ст. Ліквідація автономії українських земель. Розвиток культури, освіти і книгодрукування. Реферат (на вибір): Особливості розвитку культури і освіти від княжої до гетьманської доби. Національно-визвольні рухи та повстання XVIII ст.	6	12
Тема 3. Модернізація та національне відродження України (XIX – поч. XX ст.) Українські землі у складі Російської та Австро-Угорської імперій. Буржуазні реформи 1860–1870-х років. Розвиток капіталізму, промисловості та транспорту. Урбанізація. Формування українського національного руху. Громадівський рух.	7	11

Розвиток науки, освіти та культури. Реферат (на вибір): Історичні постаті українського національного відродження: Тарас Шевченко, Іван Франко, Михайло Грушевський, Пантелеймон Куліш.		
Тема 4. Українська революція та міжвоєнний період (1914–1939 рр.) Перша світова війна і українське питання. Українська революція 1917–1921 рр. Центральна Рада, Гетьманат, Директорія. ЗУНР та Акт Злуки. Встановлення радянської влади. НЕП. Політика коренізації. Індустріалізація та колективізація. Голодомор 1932–1933 рр. Репресії 1930-х років. Тоталітарний режим і культурні процеси міжвоєнного часу. Реферат (на вибір): Зовнішня та внутрішня політика ЗУНР. Діяльність ОУН у міжвоєнний період.	7	13
Тема 5. Україна в роки Другої світової війни Причини та початок війни. Воєнні дії на території України у 1941–1944 рр. Окупаційний режим. Рух опору. Визволення українських земель. Людські та матеріальні втрати. Повоєнна відбудова. Реферат (на вибір): Український визвольний рух у роки війни. Оборона Одеси та її історичне значення.	7	11
Тема 6. Українська РСР (1950–1991 рр.) Соціально-економічний розвиток УРСР у другій половині ХХ ст. Науково-технічний прогрес. Десталінізація. Дисидентський і правозахисний рух. Наростання кризових явищ 1970–1980-х років. Чорнобильська катастрофа. Перебудова та передумови відновлення незалежності України. Реферат (на вибір): Дисидентський рух в Україні. «Перебудова» в УРСР та трансформація політичної системи.	7	11
Тема 7. Незалежна Україна: державотворення та суспільний розвиток Проголошення незалежності України. Конституційний процес. Формування державних інституцій. Соціально-економічні реформи 1990-х років. Помаранчева революція. Революція Гідності. Російсько-українська війна. Євроінтеграційний курс. Стан освіти, науки та культури в умовах сучасних викликів. Реферат (на вибір): Помаранчева революція та Революція Гідності: порівняльний аналіз. Охорона культурної спадщини в умовах воєнного стану. Розвиток української культури у ХХІ столітті.	8	10
Загалом	50	78

7. ВИДИ ТА МЕТОДИ КОНТРОЛЮ

Види контролю	Складові оцінювання	
	Для екзамену	Для заліку
поточний контроль , який здійснюється у ході: проведення практичних (лабораторних) занять, виконання самостійної роботи, індивідуальних завдань, дослідна робота здобувача тощо.	50%	100%
підсумковий контроль	50%	

Методи діагностики знань (контролю)	фронтальне опитування; наукова доповідь, реферати, усне повідомлення, індивідуальне опитування; робота у групах; ділова гра, розв'язання ситуаційних завдань, кейсів, практичних завдань, екзамен
--	---

8. ОЦІНЮВАННЯ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ТА ФАХОВОЇ ПЕРДВИЩОЇ ОСВІТИ ЗА НАВЧАЛЬНУ ДИСЦИПЛІНУ У МІЖНАРОДНОМУ ГУМАНІТАРНОМУ УНІВЕРСИТЕТІ

(поточний контроль, підсумковий контроль, загальний результат оцінювання)

ЕКЗАМЕН

<i>Поточний контроль</i>			
Види роботи	Планові терміни виконання	Форми контролю та звітності	Максимальний відсоток оцінювання
Систематичність і активність роботи на практичних (лабораторних) заняттях			
1.1. Підготовка до практичних (лабораторних) занять	Відповідно до робочої програми та розкладу занять	Перевірка обсягу та якості засвоєного матеріалу під час практичних (лабораторних) занять	30
Виконання завдань для самостійного опрацювання			

1.2. Індивідуальне тестування, завдання, підготовка реферату (есе) за заданою тематикою	Відповідно до робочої програми та розкладу занять	Розгляд відповідного матеріалу під час аудиторних занять або ІКР ¹ , перевірка конспектів навчальних текстів тощо	10
Виконання індивідуальних завдань, дослідна робота здобувача			
1.3. Інші види індивідуальних завдань, в т.ч. підготовка наукових публікацій, участь у роботі круглих столів, конференцій тощо.	Відповідно до робочої програми та розкладу занять	Обговорення результатів проведеної роботи під час аудиторних занять, наукових конференцій та круглих столів.	10
Разом балів за поточний контроль			50
Підсумковий контроль екзамен			50
Загальний результат оцінювання			100

Поточний контроль знань здобувачів освіти при формі контролю **екзамен** (максимум 50 балів) оцінюється за шкалою («2», «3», «4», «5»), з обов'язковим переведенням балів за кожний вид роботи таким чином:

- за підготовку до аудиторних занять (максимум 30 балів) здобувачу освіти необхідно мати не менше 1/2 оцінок від загальної кількості практичних (лабораторних) занять, для переведу балів за підготовку до аудиторних занять середньоарифметична оцінка множиться на коефіцієнт 6;
- за виконання завдань для самостійного опрацювання (тестування, завдання, підготовка реферату (есе) за заданою тематикою) (максимум 10 балів) здобувачу освіти необхідно мати не менше 1/2 оцінок від загальної кількості програмного матеріалу, що виноситься на самостійне вивчення, для переведу зазначених балів середньоарифметична оцінка множиться на коефіцієнт 2;
- за інші види індивідуальних завдань, в т.ч. підготовку наукових публікацій, участь у роботі круглих столів, конференцій тощо (максимум 10- балів) здобувачу освіти необхідно мати не менше 1/2 оцінок від загальної кількості інших видів індивідуальних завдань, для переведу балів за підготовку до аудиторних занять середньоарифметична оцінка множиться на коефіцієнт 2.

КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ ЗА ПОТОЧНИЙ КОНТРОЛЬ

- «2»- виставляється за неправильну відповідь (письмову роботу), яка не відповідає змісту теми та свідчить про нерозуміння її основних положень;

¹ Індивідуально-консультативна робота викладача зі здобувачами

- «3» - виставляється за відповідь (письмову роботу), яка відповідає змісту теми, але є неповною і неточною у визначенні понять, свідчить про неповне розуміння основних положень навчального матеріалу, свідчить про те, що знання студента мають фрагментарний, поверховий характер;
- «4» - оцінюється правильна і обґрунтована відповідь (письмова робота), з якої видно, що студент знає й розуміє теоретичний матеріал в обсязі навчальної теми, володіє необхідними навичками, не допускає суттєвих помилок.
- «5» - оцінюється повна, правильна, ґрунтовна відповідь (письмова робота) на запитання теми, що передбачає логічність і послідовність викладу матеріалу, володіння термінологією, показує вміння повно й глибоко використовувати теоретичні знання в практичній площині.

КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ ПІДСУМКОВОГО КОНТРОЛЮ ЗНАНЬ ЗДОБУВАЧІВ ЗА ІСПИТ (максимум 50 балів)

Рівень знань оцінюється:

- від 40 до 50 балів - студент виявляє особливі творчі здібності, вміє самостійно знаходити та опрацьовувати необхідну інформацію, демонструє знання матеріалу, проводить узагальнення і висновки;
- 30 до 40 балів - студент володіє знаннями матеріалу, але допускає незначні помилки у формуванні термінів, категорій, проте за допомогою викладача швидко орієнтується і знаходить правильні відповіді;
- 20 - 30 балів - студент відтворює значну частину теоретичного матеріалу, виявляє знання і розуміння основних положень, з допомогою викладача може аналізувати навчальний матеріал, але дає недостатньо обґрунтовані, невичерпні відповіді, допускає помилки.
- 10 - 20 балів - володіє навчальним матеріалом на середньому рівні, допускає помилки, серед яких є значна кількість суттєвих;
- 0 - 10 балів - володіє навчальним матеріалом на рівні, вищому за початковий, значну частину його відтворює на репродуктивному рівні, на всі запитання дає необґрунтовані, невичерпні відповіді, допускає помилки.

9. КРИТЕРІЇ ПІДСУМКОВОЇ ОЦІНКИ ЗНАНЬ ЗДОБУВАЧІВ

«Відмінно» / «Зараховано» (А) – від 90 до 100 балів. Здобувач виявляє особливі творчі здібності, вміє самостійно знаходити та опрацьовувати необхідну інформацію, на підсумковому контролі демонструє знання матеріалу, проводить узагальнення і висновки. Був присутній на лекціях та практичних заняттях, під час яких виконував усі поставлені завдання та давав вичерпні, обґрунтовані, теоретично і практично правильні відповіді, виконав завдання до самостійної роботи, проявляв активність у науково-дослідній роботі.

«Добре» / «Зараховано» (В) – від 82 до 89 балів. Здобувач володіє знаннями матеріалу на підсумковому контролі, але допускає незначні помилки у формуванні термінів, категорій, проте за допомогою викладача швидко орієнтується і знаходить правильні відповіді. Був присутній на лекціях та практичних заняттях, під час яких виконував усі поставлені завдання та давав вичерпні, обґрунтовані, теоретично і практично правильні відповіді, виконав завдання до самостійної роботи, проявляв активність і творчість у науково-дослідній роботі.

«Добре» / «Зараховано» (С) – від 74 до 81 балів. Здобувач відтворює значну частину теоретичного матеріалу на підсумковому контролі,

виявляє знання і розуміння основних положень, з допомогою викладача може аналізувати навчальний матеріал, але дає недостатньо обґрунтовані, невичерпні відповіді, допускає помилки. При цьому враховується наявність виконаних завдань до самостійної роботи та активність у науково-дослідній роботі.

«Задовільно» / «Зараховано» (D) – від 64 до 73 балів. Здобувач був присутній не на всіх лекціях та практичних заняттях, на підсумковому контролі володіє навчальним матеріалом на середньому рівні, допускає помилки, серед яких є значна кількість суттєвих. При цьому враховується наявність виконаних завдань до самостійної роботи.

«Задовільно» / «Зараховано» (E) – від 60 до 63 балів. Здобувач був присутній не на всіх лекціях та практичних заняттях, на підсумковому контролі володіє навчальним матеріалом на рівні, вищому за початковий, значну частину його відтворює на репродуктивному рівні, на всі запитання дає необґрунтовані, невичерпні відповіді, допускає помилки, виконав не всі завдання до самостійної роботи.

«Незадовільно з можливістю повторного складання» / «Не зараховано» (FX) – від 35 до 59 балів. Здобувач володіє матеріалом на рівні окремих фрагментів, що становлять незначну частину навчального матеріалу.

«Незадовільно з обов'язковим повторним вивченням дисципліни» / «Не зараховано» (F) – від 1 до 34 балів. Здобувач не володіє матеріалом.

ТАБЛИЦЯ ВІДПОВІДНОСТІ РЕЗУЛЬТАТІВ КОНТРОЛЮ ЗНАНЬ ЗА РІЗНИМИ ШКАЛАМИ

100-бальною шкалою	Шкала за ECTS	За національною шкалою	
		екзамен	залік
90-100	A	Відмінно	Зараховано
82-89	B	Добре	Зараховано
74-81	C		
64-73	D	Задовільно	Зараховано
60-63	E		
35-59	FX	Незадовільно	Не зараховано
1-34	F		

10. ДОТРИМАННЯ ВИМОГ АКАДЕМІЧНОЇ ДОБРОЧЕСНОСТІ

Викладання та засвоєння навчальної дисципліни передбачає неухильне дотримання вимог академічної доброчесності, яка регулюється Законом України «Про освіту» (Відомості Верховної Ради (ВВР), 2 А4, № 37-38, ст. 2004), «Методичними рекомендаціями для закладів вищої освіти з підтримки принципів академічної доброчесності» (Лист МОН № 1/9-650 від 23.10.2018), іншими нормативними документами. Зокрема, основні засади дотримання академічної доброчесності визначено у «Положенні про академічну доброчесність у Міжнародному гуманітарному університеті», «Кодексі академічної доброчесності Міжнародного гуманітарного університету» та «Інструкції

щодо процедури технічної перевірки на наявність текстових запозичень (академічного плагіату)», затвердженої наказом Міжнародного гуманітарного університету № 708а від 03.05.2024.

Відповідно до ст. 42 Закону України «Про освіту» академічна доброчесність – це сукупність етичних принципів та визначених законом правил, якими мають керуватися учасники освітнього процесу під час навчання, викладання та провадження наукової (творчої) діяльності з метою забезпечення довіри до результатів навчання та/або наукових (творчих) досягнень.

Дотримання академічної доброчесності передбачає:

- самостійне виконання навчальних завдань, завдань поточного та підсумкового контролю результатів навчання (для осіб з особливими освітніми потребами ця вимога застосовується з урахуванням їхніх індивідуальних потреб і можливостей);
- посилення на джерела інформації у разі використання ідей, розробок, тверджень, відомостей;
- дотримання норм законодавства про авторське право і суміжні права;
- надання достовірної інформації про результати власної навчальної (наукової, творчої) діяльності, використані методики досліджень і джерела інформації.

11. РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

Основна

1. Бажан О., Мицик Ю. Від трипільців до кіборгів. Коротка історія України. Київ : Кліо, 2020. 688 с.
2. Бакалець О.А. Історія України. З найдавніших часів до початку ХХІ ст. Львів : Магнолія-2006, 2024. 597 с.
3. Грицак Я. Подолати минуле: глобальна історія України. Київ : Портал, 2022. 416 с.
4. Плохій С. Брама Європи. Історія України від скіфських воєн до незалежності. Харків : Книжковий клуб КСД, 2021. 512 с.
5. Історія української культури (від стародавніх часів до ХІХ століття): ілюстрована хрестоматія / за заг. ред. Ю.С. Саботаш. Київ : Ліра-К, 2020. 320 с.

Допоміжна

6. Винницький М. Український Майдан, російська війна. Хроніка та аналіз Революції Гідності. Львів : Видавництво Старого Лева, 2021. 560 с.
7. Грицак Я. Нарис історії України. Формування модерної української нації ХІХ–ХХ століття. Київ : Yakaboo Publishing, 2019. 653 с.
8. Діанова Н.М. Історія релігії та церкви в Україні в національному та європейському контекстах : навч. посіб. Одеса : ОНУ імені І. І. Мечникова, 2019. 312 с.

9. Дмитренко В.А., Дмитренко В. І. Історія української культури : навчально-методичний посібник. Ч. 1. Полтава : ПНПУ імені В. Г. Короленка, 2019. 136 с.
10. Світленко С.І. Українське ХІХ століття: етнонаціональні, інтелектуальні та історіософські контексти. Дніпро : Ліра, 2018. 480 с.
11. Gutnyk M. History and Culture of Ukraine: The World Dimension. Kharkiv : Fakt, 2022. 164 p.
12. Ревізія історії. Російська історична пропаганда та Україна. Київ : К.І.С., 2019. 99 с.
13. Я.С. Семко, Ю.П. Мельник. Історія та культура України : методичні рекомендації до самостійної роботи з текстами історичних джерел для здобувачів освітнього рівня «бакалавр» для всіх спеціальностей: електронне видання. Ч. 1. // Одеса : Міжнародний гуманітарний університет, 2024. 56 с.
14. Я.С. Семко, Ю.П. Мельник. Історія та культура України : методичні рекомендації до самостійної роботи з текстами історичних джерел для здобувачів освітнього рівня «бакалавр» для всіх спеціальностей: електронне видання. Ч. 2. // Одеса : Міжнародний гуманітарний університет, 2024. 64 с.
15. Я.С. Семко, Ю.П. Мельник. Історія та культура України. Методичні рекомендації до самостійної роботи з текстами історичних джерел для здобувачів освітнього рівня «бакалавр» для всіх спеціальностей: електронне видання. Ч. 3. // Одеса : Міжнародний гуманітарний університет, 2025. 46 с.
16. Семко Я. С., Мельник Ю.П. Політика культурної пам'яті України: державні національні історичні наративи і суспільна рецепція. // Вісник науки та освіти. 2025. №10(40) С. 2778-2792. [https://doi.org/10.52058/2786-6165-2025-10\(40\)-2778-2791](https://doi.org/10.52058/2786-6165-2025-10(40)-2778-2791)
17. Семко Я. С., Мельник Ю.П. Українська культура як чинник консолідації нації на тлі революційних та військових дій в незалежній Україні // Вісник науки та освіти. Вип. 12(30) 2024. Київ, 2024 С. 1592-1604. [https://doi.org/10.52058/2786-6165-2024-12\(30\)-1592-1603](https://doi.org/10.52058/2786-6165-2024-12(30)-1592-1603)

Інформаційні ресурси

18. Інститут історії України НАН України. URL: <http://www.history.org.ua>
19. Інститут політичних і етнонаціональних досліджень ім. І. Ф. Кураса НАН України. URL: <http://www.ipiend.gov.ua>
20. Інститут археології НАН України. URL: <https://www.iananu.org.ua/>
21. Інститут української археографії та джерелознавства ім. М. С. Грушевського. URL: <http://archeos.org.ua/>
22. Національна бібліотека України імені В. І. Вернадського. URL: <http://www.nbuv.gov.ua>
23. Львівська національна наукова бібліотека імені В. Стефаника. URL: <http://www.lsl.lviv.ua>
24. Одеська національна наукова бібліотека. URL: <http://odnb.odessa.ua>
25. Верховна Рада України. Законодавство України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua>